

La Geganta de la Sang

Albert Torra Cabella

dibuixos d' *Ermengol*

Federació
Catalana de
Donants
de Sang

Albert Torra Cabella

La Geganta de la Sang

dibuixos d' *Ermengol*

**Associació de
Donants de Sang
de l'Urgell**

Amb la col·laboració

© dels textos: Albert Torra Cabello, 2017

© dels dibuixos: Ermengol Tolsà Badia, 2017

© d'aquesta edició: Associació de Donants de Sang de l'Urgell.

www.donemsang.cat - www.donantsdesang.cat

info@donemsang.cat

© revisió lingüística: Jordi Prenafeta i Pàmpols.

Primera edició: desembre de 2013

Segona edició: maig de 2017

Tercera edició: juliol de 2021

DL L 799-2017

Imprès a Impremta Pagès

Anglès (Girona)

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.

Dedicat a totes aquelles persones que,
amb la seva implicació desinteressada,
ajuden a salvar vides.

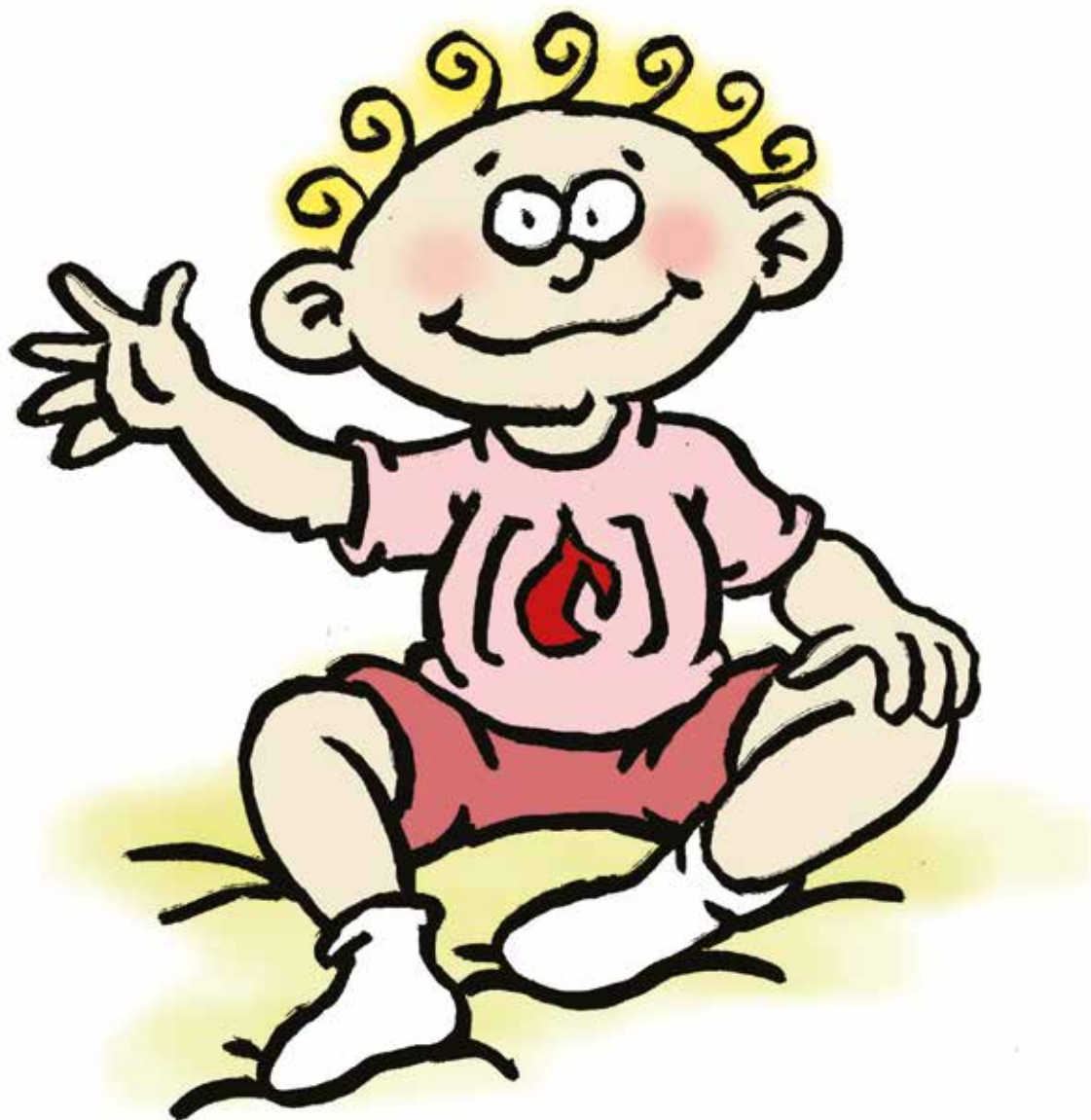
Introducció

Els gegants formen part de la fantasia catalana. Es diu que varen sorgir de la necessitat d'atribuir a algun ésser fantàstic les coses que succeïen i que de cap manera podien haver estat realitzades per la mà humana.

Tot i això, en alguns moments de la nostra vida, les persones també som capaces de fer coses que mai hauríem considerat extraordinàries. Aquests gests, un cop realitzats, ens al·liconen amb la gran experiència de compartir, estimar i ajudar a qui més ho necessita.

Fa molts anys, quan encara no hi havia ordinadors ni televisors en color, nasqué una noieta eixerida, de cabells rossos, sana i forta, que sempre tenia un somriure als llavis.

A casa seva treballaven al camp, fent que les llavors dels arbres donessin uns meravellosos fruits plens de vida, de colors tan diversos com l'essència dels nostres conreus, que encara avui dia podem gaudir i estimar.

Amb el pas del temps, la noieta simpàtica i riallera esdevingué una bona senyora.

Els amics i veïns de la comarca de l'Urgell l'anomenaven Angeleta, per la seva vocació d'ajudar els altres en tot allò que podia, compartint amb aquelles persones que més ho necessitaven la feina i l'esforç per tirar endavant.

Les seves amigues sempre li deien que era una heroïna, una dona extraordinària.

A més de l'estimació vers la seva família, també col·laborava ajudant persones malaltes, visitant la gent que havia estat condemnada i empresonada —pel motiu que fos—, solidaritzant-se amb els pobres i buscant col·laboració arreu per posar-los un plat a taula i fer-los sentir que, en definitiva, som tots persones.

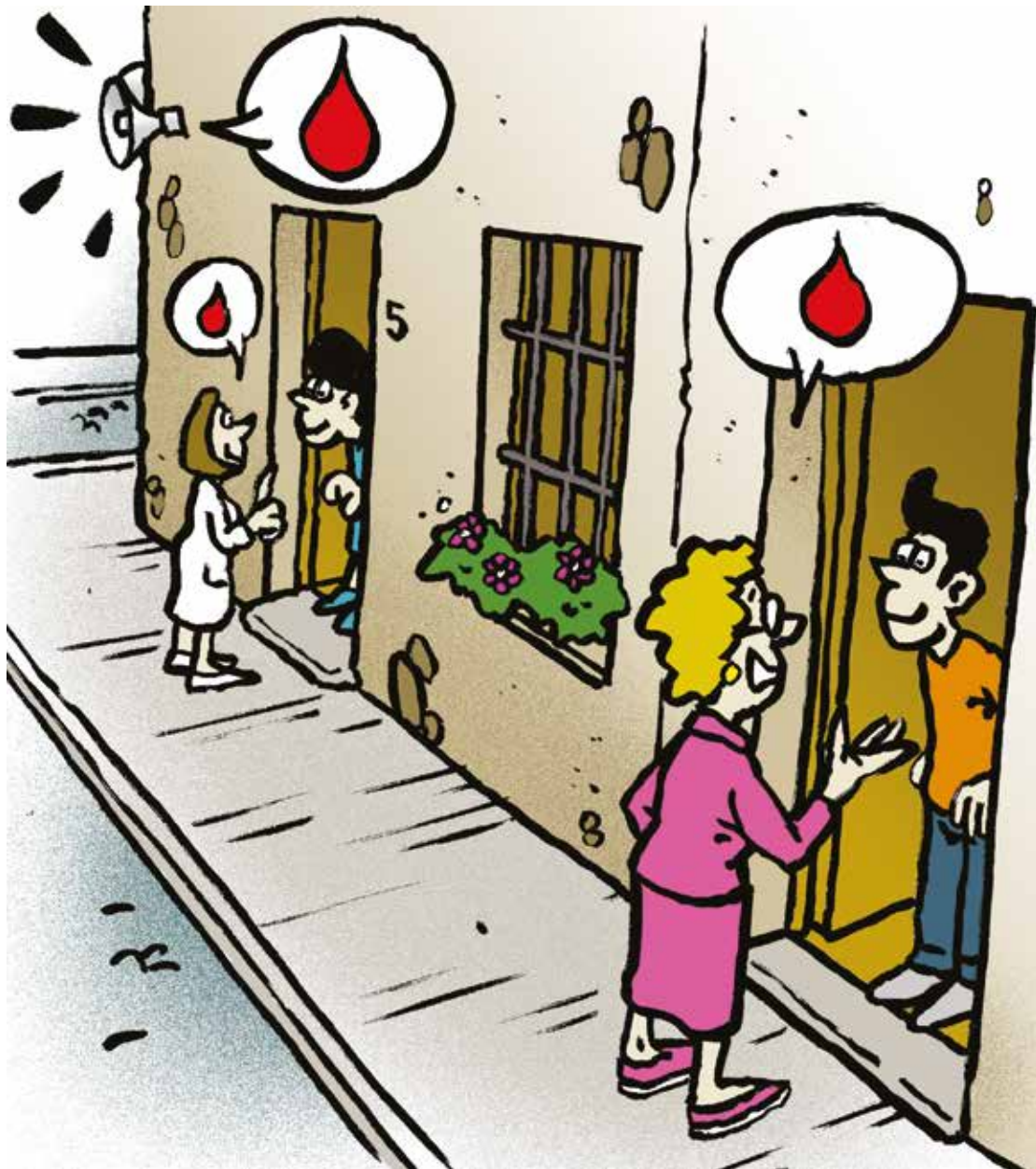
Un bon dia, per sorpresa, anaren a trobar-la unes infermeres que vingueren al poble demanant ajut.

Ella, molt decidida, els digué que no patissin perquè les ajudaria en tot allò que els calgués.

Aquelles infermeres, un cop més tranquil·les i amb la confiança que els inspirà l'Angeleta, varen explicar-li que necessitaven sang.

Els calien voluntaris, com ella, capaços de salvar vides donant allò que només a través d'una extracció de sang podrien aconseguir.

Freballaven en un hospital que fins i tot l'Angeleta havia visitat enalgunes ocasions, acompanyant gent desemparada i sola, sense família, a l'espera que els millorés la salut.

El que l'Angeleta encara no sabia era l'enorme manca de sang que en aquells temps patien molts hospitals de Catalunya, atendre els malalts, accidentats i pacients amb problemes crònics.

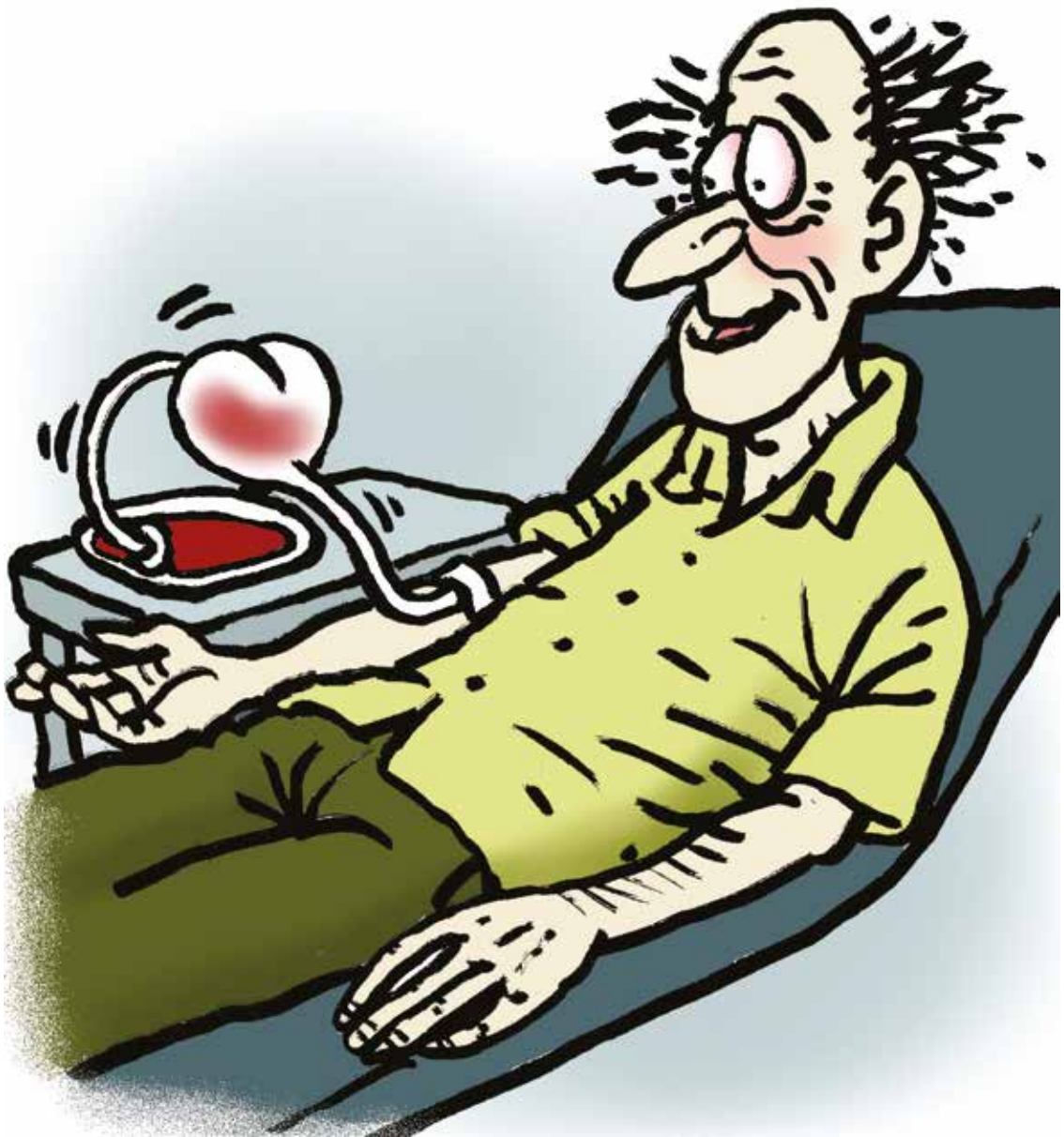
Un cop assabentada de la situació, mirà les infermeres —amb el seu somriure habitual— i, en un gest amable, ràpid i espontani, obrí els braços, tot dient-los:
—Ja podeu començar! No us preocupeu de res, demà farem una crida arreu del poble i us ajudarem a millorar les reserves de sang.

I així fou com, donació rere donació, els metges de tots els hospitals varen poder operar els pacients, ajudar els qui necessitaven sang i millorar la qualitat de vida, dels qui requerien algun dels components sanguinis: glòbuls vermells, plasma o bé plaquetes.

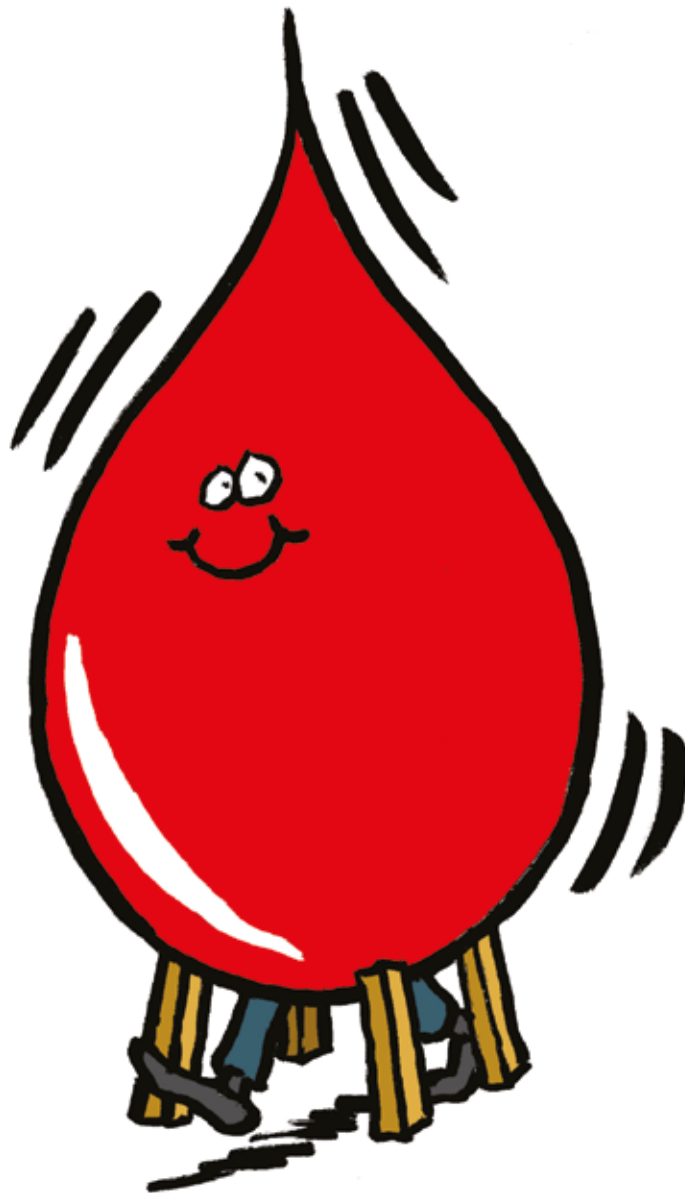

Passats els anys, avui en dia, l'Angeleta continua col·laborant-hi, contenta d'haver ajudat a salvar moltes vides gràcies a la seva sang i també a la sang dels donants que, sense esperar res a canvi, obren els braços en un senzill gest d'heroïcitat per tal de millorar la salut i fer reviure persones que ens ho agrairan... per sempre.

Recorda que la Geganta de la Sang,
aquesta catalaneta voluntària incansable,
plena d'energia i de valors humans, ens
mostra el costat més altruista i solidari que
tots i totes duem a dins.

—Fes que també surti de tu i... dona sang!

Angeleta Orpella i Grà (1932) pagesa de professió, sempre compaginà les feines al camp amb l'activitat solidària en diverses associacions, entitats i moltes altres iniciatives de voluntariat.

Actualment, segueix ben activa a l'Associació de Donants de Sang de l'Urgell, al peu del canó i com a vicepresidenta de l'entitat, fent saber a tothom que donar sang salva vides!

Arreu on la criden, ja siguin escoles o altres centres educatius i socials, ella intenta ser-hi present per contagiar l'alegria que li provoca la satisfacció de col·laborar i implicar-se en qualsevol causa justa que millori la salut de qui necessita el suport d'altri.

El taller que donà vida a la geganta de cartró pedra és VENTURA & HOSTA (Navata, Girona), format pel tàndem Neus Hosta i David Ventura, amb molta experiència en imaginari popular.

Neus Hosta (Barcelona, 1960), ceramista de professió, estudià a l'Escola Massana i l'Escola de Ceràmica de la Bisbal d'Empordà del 1975 al 1980. Del 1980 al 1981 cursà estudis d'especialització en ceràmica a l'escola de ceràmica de Faenza, a Itàlia. Paral·lelament treballà en el seu taller de ceràmica, alternant la producció d'una col·lecció de ceràmica pròpia amb la docència a l'escola de la Bisbal, fins que l'any 1984 entrà en contacte professional amb David Ventura, amb qui creà el taller VENTURA & HOSTA, dedicat totalment a la construcció de figures de cartró pedra.

David Ventura (l'Hospitalet de Llobregat, 1959), cursà estudis de joieria i arts del metall a l'Escola Massana, del 1974 al 1979, compaginant els estudis amb la feina en diversos tallers de joieria. Del 1977 al 1980 formà part de la companyia d'espectacle de marionetes Col·lectiu d'Animació de Barcelona. Des de l'any 1980 es dedica a la construcció de figures de cartró pedra.

Albert Torra Cabello (1980), treballa com a administratiu i comptable des de fa més de vint anys, compaginant la feina amb les seves aficions preferides.

L'any 2006 entrà a formar part de l'Associació de Donants de Sang de l'Urgell, com a delegat de Bellpuig, i actualment n'és el president.

Als 35 anys li diagnostiquen displàsia de maluc i xoc femoroacetabular, i ha d'interrompre permanentment la seva trajectòria —de més de vint anys— com a instructor d'activitats dirigides i fitness (una faceta que l'apassionava i era part inseparable del seu dia a dia, de dilluns a diumenge!).

A causa d'aquest entrebanc inesperat, se segueix implicant —un xic més encara— en l'associacionisme i la promoció de la donació de sang, ara com a vicepresident de la Federació Catalana de Donants de Sang.

Armengol Tolsà Badia (Ermengol), artista multidisciplinari que ha desenvolupat la seva labor en diversos camps artístics com l'humorisme gràfic, la caricatura, la il·lustració, el dibuix, l'escultura i la poesia visual, ha editat algunes monografies i ha il·lustrat uns vint llibres. Dirigeix, a més, la col·lecció «Historia del Humor Gráfico en América Latina».

Les seves últimes publicacions, que destaquen per l'originalitat temàtica i conceptual, han estat *Ermengolarium* (1999, Ed. Milenio), *RIP*, un arriscat llibre sobre humor negre (2005, Ed. Milenio), *LACTOgraphies* (2009, Ed. OB STARE).

Ha protagonitzat trenta exposicions individuals i n'ha compartit més d'una vintena a Espanya, Andorra, França, Portugal, Croàcia, Cuba, Brasil i Costa Rica.

Seguint la voluntat dels membres de l'Associació de Donants de Sang de l'Urgell, la Geganta de la Sang ha estat cedida a la ciutat de Tàrraga i serà custodiada per La Fal·lera Gegantera de Tàrraga.

Aquestes línies serveixen per agrair la implicació de totes les entitats que han participat en aquest projecte.

La *Geganta de la Sang* és un petit conte basat en experiències reals, viscudes per la protagonista, amb alguns tocs de ficció.

La persona que representa la Geganta, a través dels seus actes i actituds vitals, ha estat i és la inspiració de molta gent que un bon dia decideix col·laborar en alguna iniciativa social per tal d'ajudar als altres.

Des de l'Associació de Donants de Sang de l'Urgell, amb la col·laboració de la Diputació de Lleida i de la Federació Catalana de Donants de Sang, hem volgut immortalitzar «el gest de donar sang» —personificat en la figura de la Geganta Angeleta— amb l'elaboració de la primera geganta creada com a símbol i homenatge permanent als donants de sang.

Unir tradició i cultura popular amb la solidaritat i l'altruisme dels donants ha de perdurar gràcies a les noves generacions.

